

## Zápis

**z obhajoby disertační práce pana Christophera Koye  
konané dne 29.6. 2011  
téma práce: „Signifying in the Fiction of Charles W. Chesnutt“**

### **Přítomní:**

Prof. PhDr. Martin Procházka, CSc.  
Prof. PhDr. Josef Jařab, CSc.  
Prof. David Robbins, Ph.D.  
Doc. Ondřej Pilný, Ph.D.  
PhDr. Hana Ulmannová, Ph.D. (vedoucí práce - školitelka)  
Ph.Dr. Pavla Veselá, Ph.D.  
Eric Roraback, Ph.D.

**Předseda komise prof. Martin Procházka zahájil obhajobu a představil přítomným kandidáta.  
Školitelka představila doktoranda a seznámila komisi s uchazečem a jeho disertační prací.**

### **Kandidát seznámil přítomné se svou disertační prací:**

Christopher Koy zmínil, že jeho disertační práce se zabývá studiem intertextuality v díle černošského spisovatele Charlese W. Chesnutta, jehož tvorbu výrazně ovlivnila četba klasické západní literatury a tvorba jeho současníků. Jako teoretické prizma k tomuto literárnímu bádání Koyovi slouží seminální publikace *The Signifying Monkey* Henryho Louise Gatese, přičemž Koy pracuje především s Gatesovým pojmem *signifikace* (signifying(g)), který se rozhodl uchopit coby intertextuální odkazování na klasické autory. *Signifikace* je jakýsi střešní termín, jenž zahrnuje Chesnuttovy citace, svébytné úpravy i parodie výše zmíněných autorů.

### **Poté oponenti přednesli závěry svých posudků.**

#### **Prof. PhDr. Josef Jařab, CSc.:**

Oponent se vyjádřil mírně kriticky k paralelám, které kandidát nachází mezi dílem C. W. Chesnutta a britského romanopisce Thackeraye, neboť tyto srovnávací pasáže dle oponenta nevyznívají příliš přesvědčivě z důvodu jisté nesouměřitelnosti zkoumaného.

Rovněž se vyjádřil k jisté repetitivnosti předkládané práce, kterou si vysvětluje skutečností, že některé její části již byly publikovány jako samostatné konferenční a časopisecké příspěvky.

Další drobná výhrada se týkala přesahů práce do sociologie a historie, což ve výsledku odvádí pozornost od hlavního těžiště práce, tedy analýzy vybraných pasáží Chesnuttova díla.

Za stěžejní stránku práce označil její jasné formulace a přehlednou, snadno sledovatelnou základní argumentační linii.

#### **PhDr. Pavla Veselá, Ph.D.**

zmínila skutečnost, že práce mohla přesněji vymezit pojem intertextuality a Gatesův termín „signifyin(g)“. Dle soudu oponentky Koy výraz „signifying“ extrapoluje a používá příliš liberálně, přestože v Gatesově publikaci je tento termín vztažen téměř výhradně k záměrnému odkazování černošských autorů ke svým předchůdcům. Podle názoru oponentky je navíc obtížné přesně rozlišit mezi Koyovými kategoriemi „motivated signifying“ a „unmotivated signifying“.

Oponentka dále vznesla dotaz ohledně dalších možných Chesnuttových inspiračních zdrojů, zejména z řad jeho soupeřů, kromě Koyem traktovaných autorů (Ovidius, Apuleius, Thackeray, Scott, Cable, Tourgée), např. Twaina, Chopinovou nebo Jamese. Oponentku rovněž zajímalo, zda v Chesnuttově díle skutečně nelze vystopovat intertextuální odkazy na přední černošské autory přelomu 19. a 20. století, např. Paula Lawrence Dunbara, Pauline Hopkinsovou a Frances Harperovou.

#### **Kandidát Christopher Koy odpovídá na posudky oponentů:**

Kandidát reagoval v zásadě na dvě hlavní výhrady. Především se snažil přesněji postihnout svou definiční dichotomii mezi motivovaným a nemotivovaným signifikačním odkazem. Jako případ motivované (tj. kritické) signifikace uvedl Koy například odkaz na Hamleta v Chesnuttově sbírce povídek *The Conjure Woman*, zatímco nemotivovanou/nekritickou signifikaci ilustroval na příkladu Chesnuttova transformovaného odkazu na Ovidia tamtéž.

Kandidát rovněž vysvětloval svůj zúžený záběr Chesnuttem odkazovaných autorů a obhajoval relevantnost četných odkazů na Thackeraye, který sice nepůsobí jako příliš případná volba, avšak jeho intertextuální přítomnost v Chesnuttově nelze při literární analýze ignorovat, přestože jsou tyto dva autoři v mnoha ohledech skutečně nesouměřitelní. Kandidát se též vyjádřil k ostatním autorům, u kterých se nabízel možnost intertextuálních přesahů, ať již historicky (Twain, Chopinová, James) nebo rasově a kulturně (Dunbar, Hopkinsová, Harperová). Absenci literárního odkazování směrem k černošským autorům přelomu 19. a 20. století kandidát vysvětlil skutečností, že Chesnutt se cíleně vztahoval pouze k literátům, které považoval za (umělecky i komerčně) úspěšné a tedy inspirativní. Z tohoto výčtu pak vypadli nejen jeho afroameričtí soupeři, ale i např. Mark Twain (jehož nepovažoval za seriózního autora) nebo Kate Chopinová, která v té době stála zcela mimo hlavní literární proud a o její existenci Chesnutt pravděpodobně vůbec nevěděl.

Ostatní konstatování oponentury kandidát přijal a nechal bez odezvy.

#### **Oponenti se vyjadřují k vystoupení kandidáta:**

Oba oponenti konstatovali, že kandidát reagoval na výtky adekvátně. Ocenili zejména skutečnost, že dokázal vysvětlit a obhájit svou klasifikaci motivované/nemotivované literární intertextuality v Chesnuttově díle.

#### **Diskuse:**

S příspěvkem do diskuse vystoupil Erik Roraback, Ph.D. Zmínil několik titulů, které by vyztužily teoretické východisko předkládané práce (konkrétně její hypertextuální aspekt), potažmo je kandidátovi doporučil k začlenění do případného dalšího bádání na toto téma.

Kandidát potvrdil svůj záměr se tomuto tématu dále věnovat.

#### **Vyhlášení tajného výsledku hlasování:**

Bylo přítomno pět (5) členů komise.

Kladných hlasů: 5

Záporných hlasů: 0

Komise navrhla udělit titul doktor (Ph.D.)

Zapsal:

Jakub Ženíšek

Podpis předsedy komise: